

BIO 26

26. bienale oblikovanja
Ljubljana, Slovenija

14. 11. 2019–9. 2. 2020

ZABELEŽITE SI DATUM ZA BIO 26 – SKUPNO ZNANJE

26. bienale oblikovanja kurirata avstrijski kustos in kulturni producent **Thomas Geisler** ter pomočnica kustosa **Aline Lara Rezende**.

Osrednja tema bienala oblikovanja, ki poteka pod naslovom Skupno znanje, je kriza na področju informacij. BIO 26 bo predstavil šest zmagovalnih projektov, ki so bili izbrani v okviru oblikovalskega maratona, kjer so se skupine oblikovalcev in ne-oblikovalcev lotile izzivov povezanih z institucijami za produkcijo in posredovanje znanja. Projekti se bodo predstavili v okviru 26. bienala oblikovanja, BIO 26 – Skupno znanje, ki bo med 14. novembrom 2019 in 9. februarjem 2020 v Ljubljani.

Z vključevanjem različnih vsebin, struktur in deležnikov želi 26. bienale oblikovanja najti nove načine, odkriti potenciale, predstaviti projekte ter raziskati koncepte in sisteme, s katerimi bi razdiralni informacijski kaos spremenili v ustvarjalne zbirke znanja. Pojem »skupno znanje« se nanaša na znanje, ki ga ljudje v določeni skupnosti imajo in si ga med seboj delijo, v širšem smislu pa tudi na njihovo razmišljanje in na to, kako izražajo svoje ideje, občutke in prepričanja. Poleg tega izraz »skupno znanje« nosi v sebi tudi idejo splošnega znanja skupnosti.

Osemindemdeset sodelujočih, ki so bili izbrani na odprtem pozivu za sodelovanje na BIO 26, se je maja v Ljubljani udeležilo oblikovalskega maratona #1. Delo je potekalo v osemnajstih skupinah, udeleženci pa so imeli priložnost sodelovati z uglednimi oblikovalci in mentorji iz šestih različnih institucij za produkcijo in prenos znanja, in sicer iz knjižnice, muzeja, univerze, doma za starejše občane, botaničnega vrta in časopisne hiše. Skupaj so ustvarjali kreativne rešitve za konkretne izzive teh institucij.

Med projekti, ki so nastali na Designatonu #1, je mednarodna žirija, ki jo sestavljajo direktor londonskega Muzeja oblikovanja **Deyan Sudjic**, kustosinja v Muzeju oblikovanja Vitra **Amelie Klein**, profesorica filozofije in umetnosti na londonskem Royal College of Art **Johnny Golding**, raziskovalec novih oblik inovacij **Aleš Pustovrh** in kustosinja v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje **Maja Vardjan**, izbrala šest projektov (po enega za vsako institucijo), ki so napredovali v naslednjo fazo oblikovalskega procesa.

Zmagovalne skupine so sodelovale na drugem oblikovalskem maratonu – od prototipa do izdelka – ki je

potekal med 12. in 14. julijem v Ljubljani. Njihovi projekti so prejeli finančna sredstva za nadaljnji razvoj v validirane prototipe, instalacije, storitve ali sisteme, ki bodo predstavljeni v okviru bienala oblikovanja.

Rezultati raziskovalnega dela zmagovalnih izzivov bodo predstavljeni v okviru 26. bienala oblikovanja, BIO 26 – Skupno znanje, ki bo med 14. novembrom 2019 in 9. februarjem 2020 v Ljubljani.

Natančnejši program bomo objavili kmalu, ostanite na tekočem in si zabeležite datume!

POMEMBNI PRIHAJAJOČI MEJNIKI BIO 26

Predstavitve projektov v MAO: 25. september 2019

Otvoritev razstave BIO 26 – Skupno znanje: 14. november 2019

Otvoritveni teden: 14. do 16. november 2019

Razstava na ogled za javnost: od 14. novembra 2019 do 9. februarja 2020

Udeleženci drugega oblikovalskega maratona v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje (MAO). Foto: Klemen Ilovár

Izjava kustosa

Osrednja tema 26. bienala oblikovanja z naslovom BIO 26 – Skupno znanje zajema večrazsežnost krize informacij in njen vpliv na državljanstvo ter vlogo in potencial sodobnega oblikovanja pri vzpostavljanju znanj in resnic ter pri ponovni osmislitvi naše infosfere.

Trenutne razprave o »lažnih novicah« ter vedno večja preobremenjenost s podatki in informacijami, ki so na spletu vsak trenutek dostopni, pa naj jih širijo ljudje ali internetni roboti, spreminjajo način našega dojetja, procesiranja in razumevanja resničnosti ter rušijo naše zaupanje v informacijo samo.

Kako in kje dobivamo znanje? Katerim virom zaupamo? Kako smo lahko prepričani, da so informacije, s katerimi gradimo svoje znanje, pravilne? Čeprav imamo danes dostop do več informacij kot kadar koli prej v zgodovini, smo se prisiljeni spraševati, ali so te informacije zanesljive. V današnji družbi znanja se moramo soočiti z manipulativnimi novicami in alternativnimi dejstvi, in zdi se, da je tako imenovana doba postresnice do temeljev pretresla naše dojetje državljanstva in načinov upravljanja države.

Poplavo informacij, ki jo doživljamo, bi lahko opisali z izrazi, kot so podatkovni smog, informacijsko preobilje, informacijska zasičenost ali informacijska požrešnost. Informacijska preobremenitev je stanje, pri katerem količina informacij, ki jo ima na voljo sistem, presega njegovo zmogljivost obdelave podatkov. Takšna informacijska zasičenost ljudi bega, zaradi česar se težje sporazumejo o tem, kaj je splošno znana resnica ali »skupno znanje«. To otežuje zdravo polemiko in destabilizira zaupanje. Zaton tradicionalnih medijev in razmah informacijskih filtrov, ki na družbenih omrežjih posamezniku ponujajo personaliziran nabor informacij, težavo še poglobljata.

Poročilo Prihodnost resnice in napačnih informacij na spletu, ki ga je leta 2017 objavil Pew Research Center, izpostavlja nekaj problemov in pomislekov, ki so jih v zvezi z zaupanjem, dejstvi in demokracijo identificirali strokovnjaki. Med njimi je tudi dejstvo, da informacijska preobremenjenost negativno vpliva na pozornost ljudi. Ljudje se nanjo odzivajo tako, da se raje posvetijo zabavnim ali drugim podobno lahkim vsebinam. Zaradi sprememb v ekonomiji pozornosti trpi kakovostno, verodostojno novinarstvo. Ti in drugi dejavniki mnogim ljudem v digitalni dobi otežujejo vzpostavitev in deljenje »skupnega znanja«, ki podpira boljše in bolj odzivno javno politiko. To vodi v pomanjkanje splošnega skupnega znanja, zaradi česar številni člani družbe začnejo dvomiti o njeni zanesljivosti in se izločijo iz procesov državljskega odločanja, posledica pa je zmanjševanje števila aktivnih in informiranih državljanov.

Pojem »skupno znanje« je večpomenski in je odvisen od konteksta, v katerem ga uporabljamo. Nanaša se na znanje, ki ga ljudje v določeni skupnosti imajo in si ga med seboj delijo, v širšem smislu pa tudi na njihovo razmišljanje in na to, kako izražajo svoje ideje, občutke in prepričanja. Poleg tega izraz »skupno znanje« nosi v sebi tudi idejo splošnega znanja skupnosti.

Potreben je temeljit razmislek o tem, kako vzpostavljamo zaupljive odnose do informacij in znanja, ki jih prejemamo, odnose, ki so osnova našemu svetovnemu nazoru, kako delujemo kot odgovorni državljanji in na kakšne načine varujemo demokracijo. Kaj je resnica? Kaj je dejstvo? Kdo odloča o tem? In ali se lahko sporazumemo o »skupnem znanju«, ki si ga lahko med sabo delimo in v skladu z njim delujemo?

Ta vprašanja so starejša od digitalne dobe. Leta 1938 je pisec znanstvene fantastike H. G. Wells razvil idejo o »svetovnih možganih«, ki jih je poimenoval »trajna svetovna enciklopedija«. Ta naj bi pomenila svetovni indeks vsega človeškega znanja, do katerega bi lahko ljudje prosto dostopali. H. G. Wells je bil prepričan, da bodo lahko ljudje po vsem svetu, če bodo imeli dostop do istih dejstev in informacij, sprejemali boljše odločitve ter da se bodo lahko zaradi enotnega vira informacij izogibali konfliktom. Danes je Wikipedijo in internet mogoče šteti kot utelešeni njegove futuristične vizije, a v nasprotju z njegovimi upi in prepričanji se zdi, da smo še zelo daleč od svetovnega miru.

V takih okoliščinah lahko pomagajo oblikovalci, s tem da ponudijo vpogled in pozitivne spremembe ter nas pomagajo voditi skozi kaotično obdobje. V najboljšem primeru oblikovanje služi kot vmesnik med zapletenimi, nerazumljivimi sistemi in strukturami ter njihovimi uporabniki, in sicer tako, da strukture in sisteme dela dostopne, razumljive, uporabne in oprijemljive.

Kriza na področju informacij je vseobsegajoča in sistemska, celo zgodovinska. Pri njenem premagovanju bo potrebno multidisciplinarno sodelovanje strokovnjakov na vseh nivojih družbe – od vlad in gospodarstva pa vse do prebivalstva. Oblikovanje, interdisciplinarno po naravi, lahko z ustvarjalnimi pristopi in strategijami v tem kompleksnem okolju deluje kot pomemben akter, posrednik in tolmač.

Bienale BIO 26 – Skupno znanje bo organiziran okoli osrednje razstave, ki bo v prostorih MAO predstavljala že izvedene projekte, ter šestih večjih eksperimentalnih projektov, ki jih bodo za BIO 26 izdelale multidisciplinarne skupine. Te so bile izbrane skozi proces t. i. designatona ali oblikovalskega maratona, končni projekti pa bodo predstavljeni v ustanovah, ki se ukvarjajo s produkcijo in posredovanjem znanja, kot so muzeji, knjižnice, univerze, medijske hiše, botanični vrtovi, domovi starejših občanov in podobno.

Z vključevanjem različnih vsebin, struktur in deležnikov želi 26. bienale oblikovanja, imenovan BIO 26 – Skupno znanje, najti nove načine, odkriti potenciale, predstaviti projekte in raziskati koncepte in sisteme, s katerimi bi razdiralni informacijski kaos spremenili v ustvarjalne zbirke znanja.

Kustos

Thomas Geisler

Avstrijski kustos in kulturni producent Thomas Geisler je bil kustos mednarodnih razstav za Dunajski bienale (2015 in 2017), londonski Bienale oblikovanja (2016 in 2018), Muzej oblikovanja Vitra in mnoge druge. Julija je prevzel mesto direktorja Muzeja dekorativnih umetnosti, ki deluje v okviru Državnih umetniških zbirk mesta Dresden (SKD). Predtem je bil zaposlen kot direktor delovnega prostora Werkraum Bregenzwald – podjetniško-obrtniške pobude iz regije Bregenzwald, kjer je bil zadolžen za razstave in druge pobude, ki združujejo inovativno obrtništvo z oblikovanjem in arhitekturo. Bil je tudi kustos in vodja oblikovalske zbirke Muzeja za uporabno umetnost (MAK) na Dunaju. Imel je ključno vlogo pri ustanovitvi fundacije Victorja J. Papaneka na Univerzi za uporabne umetnosti na Dunaju in je eden od ustanoviteljev Dunajskega tedna oblikovanja.

Asistentka kustosa

Aline Lara Rezende

Kustosinja, oblikovalka in novinarka Aline Lara Rezende je v preteklosti sodelovala s Paolo Antonelli v pionirskem oddelku newyorške MoME, znanem kot MoMA R & D – kuratorski pobudi, ki želi med drugim raziskati potenciale in odgovornosti muzejev kot javnih akterjev ter katere vizija je vzpostavitev kulturnih ustanov kot razvojnoraziskovalnih oddelkov družbe. Sodelovala je tudi s tokijskima Nacionalnim umetniškim centrom in Muzejem sodobne umetnosti, s Centrom za umetnost Yerba Buena iz San Francisca, z bienalom v São Paulu ter z Muzejem oblikovanja Vitra. Je soustanoviteljica organizacije SALOON Wien, mreže Dunajčank, ki delujejo na področju umetnosti. Kot novinarka kritično obravnava dogajanje na stičišču oblikovanja in kulturnih premikov. Njeni prispevki so bili objavljeni v številnih mednarodnih publikacijah.

Aline Lara Rezende in Thomas Geisler pred Gradom Fužine, kjer domuje MAO. Foto: Janez Klenovšek

Časovnica BIO 26

1. Odprti poziv: 22. marec – 21. april 2019

Odprti poziv za sodelovanje na prvem delu oblikovalskega maratona (Designaton #1) 26. bienala oblikovanja v Ljubljani (BIO 26) je trajal od 22. marca do 21. aprila 2019.

2. Povabilo: 22. april – 5. maj 2019

Po prejemu prijav je posebna izbirna komisija izbrala udeležence Designatona #1. Imena udeležencev, izbranih za vsak predlagani izziv, so bila objavljena 5. maja 2019.

3. Designaton #1 | Od ideacije do prototipa: 17.–19. maj 2019

Nominirane skupine so imele pri oblikovanju inovativnih rešitev za izzive, predstavljene v okviru oblikovalskega maratona, priložnost sodelovati z uglednimi oblikovalci in nosilci znanja iz vsake partnerske institucije.

4. Razglasitev zmagovalcev: 1. junij 2019

Mednarodna žirija v sestavi **Deyan Sudjic**, **Amelie Klein**, **Johhny Golding**, **Aleš Pustovrh** in **Maja Vardjan** je izbrala in razglasila šest zmagovalnih skupin, in sicer po eno za vsako partnersko institucijo; skupine so nadaljevale delo na naslednjem oblikovalskem maratonu (Designaton #2).

5. Designaton #2 | Od prototipa do izdelka: 12.–14. julij 2019

Vsaka zmagovalna skupina je dobila mentorje (priznani oblikovalci in strokovnjaki) ter zagonski denar za nadaljnji razvoj svojih idej in prototipov za bienale oblikovanja.

6. Predstavitev: 25. september 2019

Zmagovalne skupine bodo 25. septembra 2019 v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje predstavile svoje končne projekte, ki bodo v partnerskih institucijah razstavljeni v času 26. bienala oblikovanja.

Odprtje bienala BIO 26 – Skupno znanje: 14. november 2019

26. bienale oblikovanja bo potekal med 14. novembrom 2019 in 9. februarjem 2020 v Ljubljani.

Udeleženci prvega oblikovalskega maratona med skupinskim fotografiranjem s Klemnom Ilovarjem. Foto: Janez Klenovšek

Kaj je oblikovalski maraton?

Oblikovalski maraton (ali t. i. designaton) je intenzivna tridnevna delavnica, v okviru katere so bili izbrani projekti za 26. bienale oblikovanja. Dogodek smo zasnovali s povezovanjem ustvarjalnega in podjetniškega sveta zagonskih podjetij ter kuratorskim pristopom.

Interdisciplinarne skupine bodo strnile moči pri reševanju konkretnih oblikovalskih izzivov postavljenih s strani uglednih institucij, varuhinj znanja ter njegove produkcije in posredovanja. Skupine bodo dobile priložnost za razmislek o prihodnosti informacij ter o njihovem obdelovanju, deljenju in razumevanju, pa tudi priložnost za predlaganje ustreznih rešitev, ki jih odlikujejo strast, ustvarjalnost in radovednost.

Med sodelujočimi na prvem delu oblikovalskega maratona (Designaton #1) smo izbrali šest najboljših projektov. Projekte, ki so se razvijali naprej v okviru drugega oblikovalskega maratona (Designaton #2) in bodo predstavljeni na 26. bienalu oblikovanja, je izbrala žirija, sestavljena iz mednarodnih strokovnjakov z različnih področij.

Izzivi

S pomočjo izzivov, ki smo jih predstavili na oblikovalskem maratonu, obravnavamo vprašanja, s katerimi se srečujejo primarne institucije za produkcijo in posredovanje znanja v naši družbi, kot so knjižnica, muzej, univerza in novinarska/medijska hiša. Znanost, akademski svet, mediji in novinarstvo že vse od dobe razsvetljenstva veljajo za štiri stebre resnice. V času širjenja dezinformacij, lažnih novic, postresnic in alternativnih dejstev pa bi te iste institucije prav lahko po krivem označili tudi za stebre prevare. Ne smemo namreč pozabiti, da je eno najpomembnejših vprašanj krize informacij prav vprašanje »resnice« in

zanesljivih dejstev. Bistvo problema ni toliko v zmožnosti prepričati ljudi, da verjamejo v »napačno« stvar, kot je v zmožnosti prepričati ljudi, da dvomijo o »pravi« stvari. In to pomeni, da so zamajani temelji teh institucij!

Poleg štirih zgoraj omenjenih institucij smo k sodelovanju povabili še dodatni dve, ki bosta s svojimi izzivi spodbudili ustvarjalnost udeležencev oblikovalskega maratona: botanični vrt s semensko banko in dom starejših občanov. Pri BIO 26 smo namreč mnenja, da sta tudi ti dve instituciji stebra resnice in znanja v naši družbi – botanični vrt s svojim neprecenljivim poznavanjem rastlin, semen in narave, dom za ostarele pa s svojimi zelo izkušenimi prebivalci, ki lahko delijo svoje življenjske zgodbe in znanje. Mislimo, da je treba pri iskanju boljših načinov našega povezovanja tako s planetom kot tudi drug z drugim prisluhniti tudi tema dvema viroma znanja – naravi in starejšim prebivalcem.

Vseh šest institucij je predstavilo izzive, med katerimi so udeleženci lahko izbrali za sodelovanje pri oblikovalskem maratonu. Izzive na kratko predstavljamo v nadaljevanju.

Izziv 1

Knjižnica: stare strukture, nove funkcije

• Narodna in univerzitetna knjižnica (NUK) •

Večina knjižnic je zgrajenih v skladu s standardi, ki so veljali v času, ko računalniki in dostop do interneta še niso bili tako razširjeni kot danes. Od takrat so knjižnice doživele številne preobrazbe tako v smislu funkcije kot tudi splošnega dojemanja institucije in javnega prostora. Naš izziv za vas je, da preoblikujete stare strukture in predlagate nove prostorske rešitve, organizacijske oblike in storitve, ki bodo olajšale prenos informacij do sodobnega uporabnika knjižnice.

• Izbran projekt •

Pregledovalnik / Povečevalnik / Polarizator

Knjižnica, ki je bila nekoč posvečena zgolj ohranjanju znanja, se bo spremenila v prostor upravljanja skupnega znanja, aktivnega učenja in izmenjave idej. To na novo ustvarjeno znanje, zbrano s prispevki vključenih lokalnih skupin ter z njihovim izobraževanjem na različnih lokacijah zunaj Narodne in univerzitetne knjižnice, bo tvorilo obsežno mrežo asociacij, vtisov in drugih občutij. Obstoječe zbirke knjižnice se bodo tako razširile, saj jim bodo dodane zanimive in neformalne zgodbe pripovedovalcev – dragocene dodatne informacije v nepričakovanih oblikah.

• Sodelujoči •

Thomas Hügin, Maja Kolar, Yuxi Liu, Alicia Lu Lin, Motong Yang, Boris Smeenk, vodja projekta Špela Pavli Perko

• Mentorji oblikovanja •

Commonplace Studio

V amsterdamskem studiu Commonplace Studio svoje delo združujeta oblikovalec Jon Stam (Kanada, 1984) in inženir programske opreme Simon de Bakker (Nizozemska, 1979). Razvijata projekte, ki se gibljejo v polju avtobiografskega in družbenega spomina. Njuna dela pogosto raziskujejo načine za uokvirjanje digitalne vsebine, in sicer tako, da črpajo iz pomenljivih digitalnih ali neoprijemljivih stvari ter jih spreminjajo v materialne interakcije. Studio je bil na razstavi Design Miami/Basel prejemnik nagrade Designers of the Future in od takrat sodeluje z mednarodnimi muzeji in centri sodobne umetnosti ter z belgijsko oblikovalsko galerijo Victor Hunt.

• Mentorji znanja •

Irena Eiselt

V Narodni in univerzitetni knjižnici deluje kot vodja Zbirke serijskih publikacij in je predstojnica Enote posebnih zbirk. Pri raziskovanju se osredotoča na zgodovino slovenske fotografije in zgodovinskega časopisja. Njeno primarno področje delovanja v zbirki je koordinacija dela pri pridobivanju in evidentiranju knjižničnega gradiva ter posredovanju knjižničnega gradiva in bibliografskih informacij uporabnikom. Ukvarja se tudi s prenovo organizacijskih in konceptualnih modelov prostorov, namenjenih uporabnikom v NUK.

Janko Klasinc

V Narodni in univerzitetni knjižnici deluje kot vodja Službe za razvoj in upravljanje digitalne knjižnice. Njegova primarna področja delovanja zajemajo predvsem koordinacijo in razvoj postopkov digitalizacije knjižničnega gradiva v fizični obliki, trajno ohranjanje digitalnih virov, zajem in arhiviranje slovenskih spletnih publikacij (vključno s spletnimi mesti), upravljanje portala Digitalne knjižnice Slovenije (dLib.si) ter razvoj naprednih rešitev za dostop in uporabo pisne kulturne dediščine v spletnem okolju.

Žiga Cerkvenik

V Narodni in univerzitetni knjižnici je odgovoren za koordinacijo mednarodne dejavnosti, za spletne vsebine NUK in družbena omrežja knjižnice ter za organizacijo in izvedbo dogodkov, ogledov in različnih

promocijskih dejavnosti. V okviru svojega dela pripravlja razstave, spletne razstave ter kratke dokumentarne in promocijske filme. Od leta 2017 kot predstavnik slovenske knjižničarske zveze sodeluje v globalni razpravi o prihodnosti knjižnic, ki poteka pod okriljem mednarodne zveze IFLA.

Jon Stam in Simon de Bakker (Commonplace Studio)/dr. Irena Eiselt in Žiga Cerkevnik (NUK)

Izziv 2

Muzej: pomembna spletna/nespletna izkušnja

• Moderna galerija •

Muzeji so v obdobju intenzivne digitalizacije ustvarili ogromne količine gradiva v digitalni obliki. Muzej prihodnosti naj bi ponudil celovito in ustvarjalno integracijo fizičnega in digitalnega prostora, do katerega bi lahko dostopali ne samo njegovi uporabniki, ampak tudi širša družba. Prednostna naloga muzejev je omogočanje javnega dostopa do njihovih zbirk. Pri tem izzivu iščemo nove načine dostopa do muzejskih zbirk in njihove uporabe, ki bi presejali preprosti koncept digitalnega iskalnika po zbirki in identifikacijo predmetov v zbirki s pomočjo bogate zbirke metapodatkov. Še več, zanimajo nas načini, kako odpreti digitalne podatke, ne samo kot raziskovalne informacije, ampak kot fizično izkušnjo, z namenom spodbujanja uporabe in razumevanja arhivov in zbirk s strani javnosti.

• Izbran projekt •

Zbirka znanj

Zbirka znanj (Bodies of Knowledge) je laboratorij, ki eksperimentira s podatki iz plesnega arhiva in tako izkazuje priznanje telesnemu izražanju, ki je v središču te vrste umetnosti. Obiskovalci, kustosi in umetniki bodo skozi novo obliko vzajemnega sodelovanja med človeško in strojno inteligenco sprožili proces utelešenja plesnega arhiva. Prostor jim bo omogočal eksplicitno telesne, senzorične in fluidne načine za

krmarjenje po vsebinah ter tako podpiral ustvarjanje, poustvarjanje in preoblikovanje zgodovine, kolektivnega spomina in kulture.

• **Sodelujoči** •

Cyrus Clarke, Juliana Lewis, Monika Seyfried, Giulia Cordin, Luigi Savio, vodja projekta Matevž Straus

• **Mentor oblikovanja** •

Paolo Patelli

Arhitekt Paolo Patelli deluje na področjih oblikovanja, umetniškega in akademskega raziskovanja ter poučevanja. Je izredni predavatelj na Akademiji za oblikovanje v Eindhovnu («Places and Traces») ter predavatelj na Akademiji Willema de Kooninga v Rotterdamu. Doktoriral je na Politehniku v Milanu. V letu 2017/18 je bil gostujoči umetnik na Akademiji Jana van Eycka v Maastrichtu. Živi in dela med Amsterdamom in Italijo, z razstavami, predavanji in publikacijami pa je dejaven na mednarodnem področju.

• **Mentor znanja** •

Ida Hiršenfelder

Ida Hiršenfelder (1977) je arhivistka in zvočna umetnica. Zaposlena je v Muzeju sodobne umetnosti Metelkova (+MSUM), ukvarja pa se s projekti, povezanimi z digitalnimi arhivi: je koordinatorka in urednica Mrežnega muzeja, repozitorija sodobne AV-umetnosti, članica uredniškega odbora platforme L'Internationale Online in sokustosinja Slovarja skupnega znanja. Pred tem (2007–2013) je bila digitalna arhivistka pri Zavodu za sodobno umetnost (SCCA-Ljubljana). Ukvarja se s temami, kot so medijska arheologija, časovnost ter arhivi in njihovo izginjanje.

Paolo Patelli/ Ida Hiršenfelder (+MSUM)

Izziv 3

Univerza: k novi ergonomiji učenja

• Univerza v Ljubljani •

Univerze praviloma razumemo kot središča znanja in razvoja v skupnosti, ki z usposabljanjem nove delovne sile skrbijo za močan trg dela. Kot izobraževalne institucije pa bi lahko imele tudi pomembno vlogo pri ustvarjanju aktivnih in izobraženih državljanov! Pri tem izzivu od vas pričakujemo ponovni premislek tradicionalne pedagogike in šolstva ter tega, kako in kje potekajo učni in izobraževalni procesi. Zanima nas preoblikovanje teh učnih in izobraževalnih praks ter prostorov (fizičnih in virtualnih), v katerih te prakse potekajo. Z drugimi besedami, zanimajo nas inovativni in ustvarjalni pristopi k uporabi obstoječe infrastrukture ter kombinacije spletnih in nespлетних okolij, ki bi spodbujale skupinsko delo, skupnostnega duha in državljansko (ter tudi profesionalno) udejstvovanje študentov.

• Izbran projekt •

Hrana za možgane

Kuhinja kot samostojni univerzitetni program se spremeni v testni poligon za premislek o izobraževalnih izkušnjah in aktivacijo pozabljenih prostorov na kampusu. Program k sodelovanju vabi vse fakultete in akademije univerze, pa tudi člane civilne družbe. Hrana za možgane (Brain Food) je odprta kuhinja, ki deluje kot družabno vozlišče in prostor neformalnega učenja, v katerem hierarhije med študenti, profesorji in civilno družbo zbledijo. Skupaj s študenti bomo v procesu deljenega oblikovanja razvili prototip, s katerim bomo ljudi ozaveščali o tej izobraževalni platformi in pripomogli k večjemu poistovetenju z univerzo.

• Sodelujoči •

Gențiana Dumitrașcu, Adrian Judt, Simon Platzgummer, Andreja Pogačar, vodja projekta Janja Štorgelj

• **Mentor oblikovanja** •

Apolonija Šušteršič

Apolonija Šušteršič je arhitektka in vizualna umetnica. Ukvarja se s kritično analizo prostora, pri čemer se osredotoča predvsem na procese in razmerja med ustanovami, kulturnimi politikami, urbanizmom in arhitekturo. Njeno delo je vpeto v interdisciplinarni diskurz in pogosto vključuje sodelovanje z drugimi strokovnjaki in lokalnimi prebivalci. Doktorirala je na Umetniški akademiji Malmö Univerze v Lundu na Švedskem, svoj umetniški in arhitekturni studio pa vodi v Oslu na Norveškem in v Ljubljani. Je profesorica za vizualno umetnost na oselski Državni akademiji za umetnost in vodja podiplomskega študijskega programa (MFA) Umetnost in javni prostor.

• **Mentor znanja** •

Tomaž Deželan

Tomaž Deželan je pomočnik generalnega sekretarja Univerze v Ljubljani, izredni profesor politologije in raziskovalec na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani. Po koncu doktorskega študija se je posvetil raziskovalni karieri, v okviru katere je koordiniral več kot petnajst temeljnih in uporabnih nacionalnih in mednarodnih raziskovalnih projektov. Pri Evropski komisiji je nosilec katedre Jeana Monneta za izobraževanje na področju državljanstva. Trenutno je koordinator več kot desetih raziskovalnih projektov in med drugim glavni raziskovalec pri programu Youth Progress Index.

Apolonija Šušteršič/ Tomaž Deželan (Univerza v Ljubljani)

Izziv 4

Dom starejših občanov: akademija za življenje

• Dom starejših občanov in Center aktivnosti Fužine •

Staranje populacije je pojav, s katerim se ne srečujejo samo evropske države, ampak je prisoten globalno. Izboljšane življenjske razmere se odražajo v daljši življenjski dobi in manjšem številu rojstev. Skupni imenovalc obeh je t. i. staranje družbe. Zelo zanimivo je dejstvo, da programi za starejše v večjem številu pritegnejo ženske, pri čemer se postavlja naslednje vprašanje: kako več moških upokojencev spodbuditi k udeležbi pri prostočasnih in izobraževalnih aktivnostih v tretjem življenjskem obdobju? Neskladje med vedno večjimi pokojninskimi stroški in vedno manjšim številom zaposlenih, ki financirajo pokojnine, zahteva nove rešitve za družbeno organizacijo. Izziv v tem kontekstu je, kako lahko starostniki s svojimi bogatimi življenjskimi izkušnjami in znanjem sodelujejo v družbi.

• Izbran projekt •

Premislek o upokojevanju

Premislek o upokojevanju (Rethinking Retirement) je eksperimentalna etnografska raziskava in poteka v različnih prostorskih situacijah, ki spodbujajo razmišljanja o upokojevanju in staranju. Raziskava črpa iz znanja in domišljije različnih ciljnih skupin, ki jih povabimo h kolektivnemu sanjanju in ponovnemu odkrivanju svojih razmišljanj. Raziskava živi kot globalni pogovor na spletu in je dostopna vsem uporabnikom. Njene ugotovitve in vizualne reprezentacije nam bodo pomagale razumeti nastajajoče scenarije in razmerja, prispevale pa bodo tudi k skupnemu znanju.

• Sodelujoči •

Guendalina Ballerini, Rebecca Carrai, Natalia Skoczylas, Pika Žvan, Elizaveta Strakhova, vodja projekta Barbara Peterca

• Mentor oblikovanja •

Kathrina Dankl

Kathrina Dankl je oblikovalka in raziskovalka. Po šolanju na področju industrijskega oblikovanja je na Univerzi za uporabne umetnosti na Dunaju opravila doktorat iz antropologije oblikovanja. Njeno delo se giblje na stičišču med poučevanjem, raziskovanjem in oblikovalsko prakso. Studio Dankl oblikovanje šteje za socialno-kulturno raziskovanje, z jasnim ciljem: oblikovati produkt, storitev ali intervencijo, ki uporabnika prisili, da se sprašuje o svoji prihodnosti. Kathrina Dankl je trenutno izredna profesorica za področje oblikovanja blaginje na Šoli za oblikovanje v Koldingu na Danskem, pri svojem oblikovalskem delu pa se ta čas posveča narativnosti, kulturni dediščini in sooblikovanju zgodovine.

• Mentor znanja •

Monika Šparl

Monika Šparl je v Domu starejših občanov Fužine zaposlena od leta 2007. Diplomirala je na Filozofski fakulteti UL, na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo. Po končanem študiju so jo v DSO Fužine zaposlili kot animatorico; leta 2010 je izdelala strategijo inovativnega projekta dnevnega centra z imenom Center aktivnosti Fužine (CAF) – središče druženja in aktivnosti za starejše, nastalega pod okriljem Mestne občine Ljubljana, ter prevzela tudi vodenje centra. Med izvajanjem svojega dela posebno pozornost posveča prepoznavanju potreb članov centra.

Monika Vrhovnik Hribar

Monika Vrhovnik Hribar je študij delovne terapije končala z diplomom na Zdravstveni fakulteti Univerze v Ljubljani. Je višja svetovalka na področju delovne terapije v Domu starejših občanov Fužine. S svojim delom in strokovnostjo pomaga varovancem pri opravljanju vsakdanjih dejavnosti, še posebej kadar sami ne zmorejo več samostojno skrbeti zase in se morajo učiti novih spretnosti, kot je npr. uporaba ortopedskih pripomočkov. Posebej jo zanima demenca, zato je tudi sodelovala pri oblikovanju koncepta dela za stanovalce z demenco in usposabljanju osebja doma za delo z njimi.

Matija Puškarič

Matija Puškarič je diplomiral na Zdravstveni fakulteti Univerze v Ljubljani. Po končanem pripravništvu se je kot delovni terapevt zaposlil v fužinskem domu starejših občanov. Njegov cilj je pomagati varovancem, da se čim hitreje prilagodijo novemu življenjskemu okolju, in ustvariti pogoje, ki jim bodo omogočili kar največjo mero samostojnosti. S pomočjo drugih strokovnih sodelavcev uspešno vodi, načrtuje in organizira vse tovrstne dejavnosti, dogodke in projekte. Sodeluje tudi z različnimi izobraževalnimi ustanovami, kjer predava o delovni terapiji, kot mentor pa usmerja pripravnike na področju delovne terapije.

Kathrina Dankl/Monika Šparl in Monika Vrhovnik Hribar (Dom starejših občanov in Center aktivnosti Fužine)

Izziv 5

Botanični vrt: povezovanje rastlin in ljudi

• Botanični vrt Ljubljana •

Kljub splošnemu prepričanju, da so botanični vrtovi zgolj lepe in ekstravagantne zelene nepremičnine v središčih naših mest, je njihova funkcija ta, da popisujejo in vzdržujejo zbirko rastlin, značilnih za določeno državo. Vaš izziv v tej »knjižnici rastlin« bo, da poiščete načine za digitalizacijo kataloga Index seminum (neke vrste Wikipedija rastlin) ter poskušate razširiti njegove zmožnosti tako, da bo lahko vseboval tudi informacije o rastlinah. Prav tako je treba domisliti načine združevanja in prikaza posameznih vnosov v seznam, s čimer naj bi Index seminum pridobil značaj učnega pripomočka in hkrati pripomočka za ohranjanje rastlin. Naslednji izziv pa bo, da poiščete inovativne načine za urejanje steklenič s semeni v banki semen ter tako odkrijete nove možnosti organizacijske porazdelitve, ki se ravna po določenih kategorizacijskih vzorcih.

• Izbran projekt •

Mur-Mur-Murs From The Hi-Hi-Hills

Ustanovitev banke živih semen za transbotanični vrt bo poglobila vez med ljudmi in rastlinami, in sicer prek zbiranja mehkih podatkov, ki niso vključeni v tako imenovani index seminum (katalog semen). V projektu bomo razvili metodologijo in orodja za zbiranje podatkov. Viri podatkov so neregistrirano kolektivno znanje in osebne izkušnje. Zgodbe in situacije bodo prevedene v opredmeteno obliko in vpisane v obstoječo strukturo botaničnega vrta. Bi banka živih semen namesto posameznih vrst rastlin lahko odsevala njihovo »prijateljstvo« in medsebojno povezanost?

• Sodelujoči •

Kamila Kantek, Marcin Limonowicz, Olga Roszkowska, Pola Salicka, vodja projekta Simona Volaj Rakušček

• Mentorji oblikovanja •

Futurefarmers

Futurefarmers (Kmetovalci prihodnosti) so skupina umetnikov, aktivistov, kmetovalcev in arhitektov, ki jih družijo želja po oblikovanju modelov sodelovanja, s katerimi bi na novo opredelili kulturo našega bivanja. Umetnica in oblikovalka Amy Franceschini je doslej razstavljala že v muzeju Guggenheim, na bienalu Whitney in v muzeju MoMA v New Yorku, v Muzeju moderne umetnosti v San Franciscu, v Kanadskem centru za arhitekturo in na beneškem arhitekturnem bienalu 2014. Lode Franken je arhitekt in filozof. Od leta 2005 poučuje na Inštitutu za napredno arhitekturo Katalonije v španski Barceloni.

• Mentorja znanja •

Blanka Ravnjak

Mag. Blanka Ravnjak je od leta 2009 raziskovalka pri Botaničnem vrtu Univerze v Ljubljani in asistentka za botaniko. V letih 2010 in 2016 je organizirala srečanje konzorcija evropskih botaničnih vrtov, leta 2013 pa je vodila sodelovanje pri projektu milenijske semenske banke pod okriljem angleške ustanove Kew Gardens. Je avtorica različnih prispevkov o rastlinah, ki so bili objavljeni v številnih revijah, in soavtorica večih knjig o avtohtonih rastlinah. Trenutno sodeluje pri projektu Life NATURAVIVA, ki se ukvarja z zaščito biotske raznovrstnosti.

Jože Bavcon

Dr. Jože Bavcon je direktor Botaničnega vrta Univerze v Ljubljani (od leta 1995). Ukvarja se z raziskovanjem slovenskega domorodnega rastlinstva in je avtor številnih monografij in člankov. Sodeloval je pri številnih projektih, med drugim pri gojenju ogroženih slovenskih rastlinskih vrst v nadomestnem habitatu in pri gojenju avtohtonih rastlin v nadomestnem habitatu. Leta 2015 je za svoj prispevek k ohranjanju rastlinskih vrst prejel mednarodno nagrado marsh.

Amy Franceschini in Lode Franken (Futurefarmers)/ Blanka Ravnjak in Jože Bavcon (Botanični vrt Ljubljana)

Izziv 6

Časopisna hiša: Kredibilnost medijev in njihovo nelagodje

• Časopisna hiša Delo •

Čeprav so digitalne tehnologije okrepile povezljivost in hitro deljenje informacij iz številnih virov, so v enaki meri tudi okrnile verodostojnost novinarstva ter porušile njegov poslovni model. Tradicionalne novinarske hiše, ki smo jih nekoč imeli za trdnjave novic in vire zanesljivih, objektivnih in preverjenih informacij, so se danes znašle v nemirnih vodah in se trudijo za preživetje v nenehno spreminjajoči se, tako rekoč onesnaženi digitalni infosferi. Zaradi širjenja lažnih novic, pomanjkanja ustreznih vratarjev ali filtrov, spletnih echo soban, ki so posledica algoritmov, ter nezmožnosti razlikovanja med dejstvi in fikcijo na socialnih omrežjih je verodostojnost informacij, ki jih najdemo na spletu in drugje, pod velikim vprašajem. Kako lahko na tej osnovi ponovno osmislimo novinarstvo in mu v očeh javnosti povrnemo nekdanji ugled? Internetni poslovni model ne podpira kakovostnega novinarstva. Resno novinarstvo, takšno, ki služi javnemu dobremu, izgublja svoj glas zaradi negotovih oblik financiranja in vedno manjšega deleža bralcev. V okviru tega izziva boste iskali načine za izboljšanje stanja na področju medijev ter raziskovali in predlagali rešitve za dejanske težave, s katerimi se srečujejo vse novinarske hiše.

• Izbran projekt •

Laboratorij arhivskih novic

V dobi informacij so digitalni mediji povzročili pravo poplavo informacij nizke kakovosti. Posledično si tradicionalni časopisi mukoma prizadevajo za pridobivanje in prepričevanje bralcev mlajših generacij. Laboratorij arhivskih novic (Archive Lab) časopisa Delo je odprta sodelovalna raziskovalna platforma, ki črpa iz arhiva časopisne hiše Delo in ponuja nove poglede na trenutne dogodke, tako da jih primerja s preteklostjo. Rezultati se nato objavijo v obliki, ki je glede na obravnavano tematiko in zaključke raziskave najprimernejša ter omogoča nadaljnje angažiranje javnosti.

• Sodelujoči •

Maxime Benvenuto, Petra Matić, José Pérez, Zuzanna Zgierska, vodja projekta Jurka Mihelin

• Mentorja oblikovanja •

Bureau d'études

Bureau d'études (Léonore Bonaccini, Xavier Fourt) se že vse od svoje ustanovitve leta 2000 posveča kolektivnemu delu na področju umetnosti, teorije in raziskav, s posebnim poudarkom na kartografijah sodobnih političnih, družbenih in ekonomskih sistemov. Z odkrivanjem nevidnega ter kontekstualizacijo navidezno ločenih elementov znotraj večje celote te vizualizacije zanimanj in sodelovanj na novo določajo simbolnost nevidnega. Umetnika sta dejavna tudi na področju vzpostavljanja »prostorov družbenih eksperimentov« na podeželskih območjih, vodita revijo La Planete ter sta člana intermedijskega kolektiva umetnikov in biologov Aliens in Green.

• Mentor znanja •

Ali Žerdin

Ali Žerdin se z novinarstvom ukvarja že dobra tri desetletja. Med letoma 1986 in 1989 je delal kot novinar in urednik na Radiu Študent, 17 let je bil novinar in urednik tednika Mladina, med letoma 2006 in 2009 je urejal Dnevnikovo prilogo Objektiv, leto dni je bil odgovorni urednik Dnevnika, od leta 2010 pa ureja Sobotno prilogo časopisa Delo. Leta 2012 je kot sociolog doktoriral na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani. Je avtor več knjig, raziskovalno se ukvarja z omrežji družbene elite, ljubiteljsko pa zbira stare časopise.

Léonore Bonaccini, Xavier Fourt (Bureau d'études)/ Ali Žerdin (Delo)

ČLANI ŽIRIJE – STROKOVNI SVET

Aleš Pustovrh

Dr. Aleš Pustovrh je z disertacijo s področja odprtih inovacij doktoriral leta 2014 na Univerzi v Ljubljani, kjer nadaljuje raziskovanje novih oblik inovacij, nastajajočih inovacijskih sistemov in povezanih poslovnih modelov. Njegovo delo pa ni omejeno na akademske raziskave te tematike, temveč sistematično sodeluje tudi z zagonskimi podjetji in velikimi korporacijami, ki stremijo k pospešeni rasti. Je soustanovitelj podjetniškega pospeševalnika ABC in partner v skladu tveganega kapitala, ki je bil ustanovljen v okviru pospeševalnika. Pri svojem delu na univerzi in drugod ostaja tesno povezan z regijami jugovzhodne, vzhodne in srednje Evrope, svoja dognanja in izkušnje iz teh raznovrstnih okolij pa uspešno prenaša v svoje raziskave. Sodeloval je z več ustanovami iz teh regij, vključno z Univerzo v Trstu, kjer je 18 mesecev delal kot raziskovalec.

Amelie Klein

Amelie Klein je kustosinja v Muzeju oblikovanja Vitra v nemškem Weilu na Renu, kjer je nedavno odprla mednarodno potujočo razstavo Victor Papanek: The Politics of Design (Victor Papanek: politika oblikovanja). Pred tem je sodelovala pri pripravi mednarodnih razstav Hello, Robot. Design between Human and Machine (Pozdravljen, robot. Oblikovanje med človekom in strojem) in Making Africa – A Continent of Contemporary Design (Nastajanje Afrike – Celina sodobnega oblikovanja). Dvakrat je bila nominirana za kuratorsko nagrado revije za umetnost ART, ki je namenjena najboljšim razstavam v Nemčiji, Avstriji in Švici. Magistrski študij kritike oblikovanja je končala na Šoli vizualnih umetnosti (School of Visual Arts) v New Yorku, študij MBA pa na dunajski Univerzi za ekonomijo in poslovne vede. Kot urednica za oblikovanje je na Dunaju delala za avstrijski časnik Die Presse in kot namestnica glavnega urednika urejala njegovo tedensko prilogo Schaufenster. Njeni prispevki so bili objavljeni tudi v publikacijah, kot so Metropolis, Abitare, Domus online in Stylepark.

Deyan Sudjic

Deyan Sudjic je direktor londonskega Muzeja oblikovanja. Njegovo področje delovanja sega od novinarskega dela in poučevanja do pisanja. Bil je direktor programa Britansko mesto arhitekture in oblikovanja leta 1999, ko je ta naziv prevzel Glasgow, leta 2002 pa direktor beneškega arhitekturnega bienala. Od leta 2000 do 2004 je bil urednik revije Domus Magazine, pred tem pa prvi urednik revije Blueprint Magazine (od leta 1983 to 1996). Izdal je številne knjige o oblikovanju in arhitekturi, med njimi The Edifice Complex (Penguin, 2006), The Language of Things (Penguin, 2008), Norman Foster: A Life in Architecture (Orion, 2010), Shiro Kuramata (Phaidon, 2013), B is for Bauhaus (Penguin 2014) in Ettore Sottsass, the Poetry of Things (Phaidon 2015). Njegova zadnja knjiga The Language of Cities (Govorica mest) je izšla pri založbi Penguin oktobra 2016. Leta 2000 je prejel red britanskega imperija (OBE).

Johnny Golding

Johnny Golding je profesorica filozofije in umetnosti ter višja raziskovalna mentorica na področju raziskav na londonskem Royal College of Art. V svojem delu obravnava postnewtonsko analitiko, novi materializem in erotiko razuma kot »radikalno snov«, praktično usmerjeno srečanje s sodobno filozofijo, umetnostjo in »divjimi znanostmi«. Z umetnico Emmo Talbot vodi doktorsko raziskovalno skupino Entanglement (Preplet), intenzivno okolje doktorskega študija, v katerem sodeluje 21 doktorskih študentov in raziskovalcev, lani pa je skupino vodila z umetnico Auro Satz. Med njenimi zadnjimi deli so Entanglement: The Opera, RCA, januar 2019, The Photograph of Thought (2019), Friendship (EUP: 2018) in Of the Thick and the Raw: Cannibalising the 21st Century, OAR, Oxford, 2018. Njena zadnja besedila in poetično-filozofske instalacije so bili razstavljeni na beneškem bienalu, na Dunaju, v Bogoti in Berlinu.

Maja Vardjan

Maja Vardjan je od januarja 2013 zaposlena kot kustosinja v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje v Ljubljani. Pred tem je kot kreativna direktorica vodila galerijo T5 Project Space in delala kot urednica za arhitekturo pri reviji Ambient. Danes kot kustosinja oblikuje razstave na področju arhitekture in oblikovanja; med njimi so bile doslej razstave Tihe revolucije: Sodobno oblikovanje v Sloveniji (2011–2015), Pod skupno streho: Moderne javne zgradbe iz zbirke MAO in drugih arhivov (2013), Saša J. Mächtig: Sistemi, strukture, strategije (2015) in Stanko Kristl. Humanost in prostor (2017). Od leta 2013 dejavno sodeluje pri preoblikovanju ljubljanskega Bienala oblikovanja, ki je danes zasnovan kot produkcijska platforma za nove pristope v oblikovanju. Kot sokustosinja je bila odgovorna za BIO 50: 3, 2, 1 ... TEST (2014) in Daleč, tako blizu, 25. bienale oblikovanja, za katerega je prejela nagrado ICOM Slovenija.

Aline Lara Rezende, Deyan Sudjic, Amelie Klein, Johnny Golding, Maja Vardjan in Thomas Geisler (od leve proti desni) na prvem oblikovalskem maratonu v Cankarjevem domu. Photo: Janez Klenovšek

O BIO

BIO – Bienale oblikovanja v Ljubljani, ki ga organizira Muzej za arhitekturo in oblikovanje (MAO), je mednarodna platforma za nove pristope v oblikovanju. Ustanovljen je bil leta 1963 kot prvi oblikovalski bienale v Evropi. Od svojega nastanka je bil priča mnogim spremembam in premikom, do katerih je prišlo v zadnjih 55 letih. Spremljal je oblikovanje od njegovega rojstva na stičišču industrializacije in modernizma do razvoja v disciplino, ki prežema vse plasti človekovega življenja in delovanja. Danes je BIO zasnovan kot dolgotrajen proces sodelovanja, v katerem skupine oblikovalcev in ustvarjalcev iz drugih disciplin razvijajo alternative obstoječim sistemom. BIO deluje kot preizkusni poligon, kjer se oblikovanje uporablja kot orodje za izpraševanje in preoblikovanje vsakodnevnega življenja – med različnimi večdisciplinarnimi oblikovalskimi pristopi, ki obsegajo sisteme, proizvodnjo, storitve, znanstveno raziskovanje, humanizem in nepričakovane pogoje za izdelavo našega bivanjskega prostora. Njegove različne teme so odraz lokalnih in globalnih zahtev; njegovi vsestranski projekti si prizadevajo ustvariti prožne strukture, ki se lahko s časom razvijajo ter se nadaljujejo še po koncu bienala.

Organizator

Bienale oblikovanja prireja Muzej za arhitekturo in oblikovanje (MAO) in je organiziran v sodelovanju s Centrom za kreativnost. Projekt »Center za kreativnost« sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v okviru Evropske kohezijske politike 2014-2020.

• BIO 26 •

Thomas Geisler • kustos

Aline Lara Rezende • pomočnica kustosa

Dušan Janković • svetovalec in moderator Designatona

Mojca Mihailovič-Škrinjar • design business svetovanje • vodja procesov

Ljudje • vizualna podoba

Klemen Ilovar, Janez Klenovšek • fotografije

• Ekipa MAO •

Matevž Čelik • direktor Muzeja za arhitekturo in oblikovanje

Maja Šuštaršič • vodja Bienala oblikovanja

Anja Zorko • vodja Centra za kreativnost

Saša Štefe • asistentka vodje bienala

Alenka Klun • odnosi z javnostmi

Nataša Celec • marketing

Nikola Brajnik, Alenka Drobnjak, Maruša Kuret, Barbara Mlinarec, Katarina Nahtigal, Urška Špeh, Nuša

Zupanc • asistenti

Bojan Ažman • upravljalca družbenih medijev in spletne strain

Akreditacije za otvoritveni teden, podrobnejše informacije in zahtevki za intervjuje:

Alenka Klun
Muzej za arhitekturo in oblikovanje
Rusjanov trg 7, 1000 Ljubljana, Slovenia
+386 1 548 42 74
infobio@mao.si, www.bio.si
alenka.klun@mao.si

Gradiva za medije in fotografije v visoki resoluciji: bio.si/sl

Explore BIO in images on [FLICKR](#)

Instagram: [@mao_slovenia](#)

Twitter: [@MAO_Slovenia](#)

Facebook: [@MAO.Slovenia](#)

#BIO26CommonKnowledge #BIO26 | #BIO26Library | #BIO26Museum | #BIO26Newspaper
#BIO26University | #BIO26RetirementHome | #BIO26BotanicalGarden

SLEDITE NAM IN SPREMLJAJTE NOVOSTI!

www.bio.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MUZEJ ZA ARHITEKTURO
IN OBLIKOVANJE
MUSEUM OF
ARCHITECTURE AND DESIGN

CENTER ZA
KREATIVNOST
CENTRE FOR
CREATIVITY

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST